

KD 10407-1

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

**SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål**

07 Avsnitt I	08 Löpande nr 77251
09 Plats för förturstämpel 717	

Stockholm

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

05 datum

06 klockan

Ingvar Kjellvås 7694169

88-02-17 11.30

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Mordet på Olof Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

vid personligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Eriksson, KRISTINA, Mimmi, Helena

51 07 01 - 0042

13 Yrke/titel

Studerande

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Är intagen på behandlingshemmet Deltagården, Tärnsjö, 1 år tfn 0292-440 50

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

framåt, ingen fast adress i Stockholm, lyder under skyddskonsulent tfn 08-94 02 20

16 Uppslaget avser

misstänkt person fordon

17 Händelse (kort rubricering t ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

Uppföljning av tips I 7725

gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsetid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordonets reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Eriksson informeras om att hon skall höras i anledning av att hennes fästman Bo Jacobsson lämnat uppgifter till polisen den 87-11-02. Uppgifterna som han då lämnade gick ut på att hon tillsammans med två personer besökt en person i Helenelund ett par månader efter Palmes död, hos denna person hade hon sett ett antal vapen samt ett foto av Palme.

Innan hon vill prata om detta framför hon önskemål om att få vara anonym och att hennes namn inte på något sätt lämnas ut. Om hon inte får denna begäran uppfyllt kommer hon inte att berätta någonting.

Förhørsledarna försäkrade henne detta varvid hon började berätta.

Tidigt en morgon i april månad 1986, några dagar, kanske en vecka innan Harry Mikkalina greps 86-04-13 för olaga vapeninnehav, plockades hon upp någonstans i Stockholm av Mikkalina och Lidingö-Kjelle. Kjelle var chaufför och de färdades i en liten bil, okänd fabrikat och regnr.

Kristina var vid denna tidpunkt påverkad av narkotika och har en suddig bild av den aktuella dagen.

Färden gick ut ur Stockholm och de hamnade så småningom i Rotebro på en stor parkeringsplats som låg i anslutning till ett höghus som var gulaktigt. Höghuset bestod av loftgångar. Hon kan inte beskriva vägen till höghuset. När de begav sig från parkeringsplatsen gick de in i höghuset och till en lägenhet som låg troligtvis på två trappor. Vad det stod för namn på dörren såg hon aldrig.

Orsaken till att de åkte ut till lägenheten vet hon inte, hon bara hängde med. Vad hon förstod kände Mikkalina personen som bodde i lägenheten.

Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

kan anknyta till uppslag nr

20 Tagit del **580219**

Spaningschef | Bitr spaningschef | Registrator

21 anknyter till uppslag nr

Signatur | Signatur | Signatur

22 Registrerat: Signatur

23 Ärendet tilldelat

datum

signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

Med feta linjer avgränsade avsnitt ifylls ej av uppgiftsmottagaren

Ex 1: Till originalpärm (i nr-följd)

RPS 463.1.1-4. 85-03. 25 000 set. ALLF 400 85 040 Ekonomitryck Blanketten 5172

I

7725-1

Eriksson, Kristina

88-02-18

När de tvingades på öppnade det en man i 36 - 42 årsåldern, 195 cm, smal, mörk-hårig, kraftig näsa, hon kommer inte ihåg hur han var klädd. Hon vet inte hans namn. Mannen var väldigt lik fantombilden.

Lägenheten bestod av rum, kök, hall. Mikkalina och mannen befann sig nästan hela tiden i köket medan Lidingö-Kjelle och Kristina gick in i rummet. Kristina och Lidingö-Kjelle tog där tillsammans en "rökare". När de gjorde detta upptäckte de att det vid fotändan på sängen, på väggen, hängde ett porträtt av Olof Palme. Porträttet var omslutet av en ram från Domus, prislappen satt kvar och det stod noterat 77,-. Hon uppskattar storleken till cirka A 4 modell.

Rummet var för övrigt sparsamt möblerat med en utdragsäng med två platser och i ena hörnet stod några möbler ihopställda och övertäckta med tygöverdrag. Hon lade inte märke till några tavlor. Vid fönstrets överdel fanns en rullgardin. Något brinnand ljus såg hon inte i lägenheten.

Vad hon kommer ihåg från köket var det en massa disk uppställd. Hon hörde inte vad mannen och Mikkalina pratade om eller vad de gjorde. När de befann sig i lägenheten konstaterade även Lidingö-Kjelle att personen som befann sig i lägenheten var väldigt lik fantombilden. De tre lämnade lägenheten efter några timmar. Under tiden hon befann sig i lägenheten såg hon inget vapen, det pratades heller ingenting om vapen. Det gjordes det heller inte under tillbakafärden till Stockholm. Av någon konstig anledning fick hon senare den uppfattningen att vapnet som Mikkalina hade på sig då han greps kom från lägenheten i Rotebro.

Någon gång under hösten 1987 gick hon tillsammans med sin sambo Bo Jakobsson på Kungsholmstorg i Stockholm, på andra sidan gatan såg hon mannen från Rotebro. Mannen gick tillsammans med två andra manspersoner. Hon kände genast igen honom men han hade ändrat frisyr och var nu slätkammad, och korthårig. Han var iklädd gråaktig tygjacka, jeans och en axelremsväska. Vad hon numlade märke till var att han hade en speciell gångstil, hur denna gångstil såg ut kan hon inte beskriva.

Hon kan med säkerhet känna igen honom om hon får se honom igen.

Mikkalinas personnr: 410131-9459, Lidingö-Kjelles personnr: 380417-1019, Norlin Kjell, Göran.

○ Som förhörsvittne medverkade Jakobsson, Bo f d 480512-0096

Förhöret slut kl 12.20, nedtecknat efter gjorda anteckningar.

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad. / Ingvar Kjellvås, krinsp

Ex 1: Till originalpärm (i nr-följd)

01 Polisdistrikt*
Stockholm

02 Arbetsenhet*
RK/A 2

03 Upprättat(d) av* telefon*

Ingevar Kjellvås 7919

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr 719

07 Avsnitt	08 Löpande nr
------------	---------------

04 Försättningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)
---------------------	---

05 Förhørsprot	06 ☒ Promemoria	Utskriftsdatum 88-10-28
----------------	---	----------------------------

10 | sak

Tillägg till förhørsprotokoll som hölls med Eriksson, KRISTINA, Mimmi, Helena f d 51 07 01 - 0042 den 1988 - 02 - 17.

Förhöret hållet i den hördes bostad som var gården Falkenberg, Tärnsjö.

Ansvarig för gården är Anneli Ädel. Tfn 0292-440 25.

Förutom undertecknad förhørsledare medverkade även krinsp Hans Hörngren RK/A 2 som förhörsvittne.

Ingevar Kjellvås

Ingvar Kjellvås, krinsp

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

~~I 7725-1A~~04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

720

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

1988-10-09 GS

KD 10407-1A

Sid nr

Phörd

Protokoll fört vid förhör med,
ERIKSSON, KRISTINA Mimmi Helena,
född 51 07 01 -0042.

Bor Deltagården, Tärnsjö, tfn 0292-44025.
Studerar för närvarande på Centralskolan
i Heby. Förhöret hållet måndagen den
3 oktober 1988 i tjänstebilen, utanför
värdshuset i Heby.

Förhørsledare: krinsep Ingvar Kjellvås och
krinsep Thure Nässén.

Förhörsvittne: ej tillgängligt.

Bandupptagning.

Eriksson informeras om att hon skall höras, i anledning av att hon är hörd
880217 och att detta är ett kompletteringsförhör.

P om
Miekkatina
Harri

Kristina tillfrågas, om hon under färden ut till Rotebro, såg om Mika linnä.,
hade något vapen i bilen. Hon säger då att något sådant har hon inte sett.

Vidare tillfrågas Kristina, om hon ute i den aktuella lägenheten i Rotebro,
sett något vapen. Hon säger då att något vapen har hon inte sett vid detta
tillfälle. Förhørsledaren läser då upp ett stycke ur Kristinas pojkvän, Bo
Jakobssons förhör, där det står att han uppgivit att det fanns vapen i den
aktuella lägenheten. Kristina säger då att dessa uppgifter, är helt felaktiga.
Något vapen i lägenheten såg hon inte.

Kristina tillägger att Bo Jakobssons uppgifter är andrahandsuppgifter och
det måste ha blivit något fel i uppgifterna mellan Kristina och Bosse.

Kristina tillfrågas återigen, om hon kan komma ihåg någonting om vapen i lä-
genheten i Rotebro. Hon säger då att något sådant, har hon inte sett, utan
vad hon kan komma ihåg, är det bara massa lösa antaganden, som gäller vapensidan.

Men hon tillägger att kommer hon på något annat, kommer hon att berätta detta.

Vad hon kommer ihåg från den lägenheten i Rotebro, var att hon tyckte att hon hade kommit på fel ställe, när hon kom in i lägenheten. Lägenhetsinnehavaren var en konstig kille, som man inte, som hon säger, tittar i ögonen direkt. Vidare var Lidingö-Kjelle lite nojig och rädd. Beskrivningen på lägenhetsinnehavaren är densamma som tidigare, med tillägget att han inte hade några pröjsare/mustasch. Vidare tycker hon att just det här med Olof Palmes bild på vägen också stämmer lite konstigt med lägenhetsinnehavaren. Detta beroende på lägenhetens spartanska inredning och fotots placering över byrån.

Kristina tillägger nu att hon cirka fem månader efter träffen ute i mannens lägenhet i Rotebro, såg hon honom på Kungsholms Torg i Stockholm. Han var då ensam. Mannen hade då ändrat på sitt hår, så att det var lite längre och fluffigare. Detta hade fått till följd att han hade ändrat utseendet på något sätt. Mannen såg friskare ut, enligt Kristina. Han bar vidare på en axelremsväska/bag, tre/fyra dm lång och färg gråblå. Han var iklädd en höstjacka som gick till halva låret, den var eventuellt mörkblå, någon ytterligare beskrivning kan inte Kristina ge. Han gick in någonstans vid Hantverkargatan 7 i samma port som SJ har sina lokaler. Kristina och Bosse Jakobsson, åkte nämligen efter och kollade var han tog vägen, på grund av att hon vid förra var lite rädd för mannen. Kristina tillfrågas om hon under färden till eller från Rotebro, sett om ~~XXXXXX~~ ^{Kristina} innehåft något vapen. Hon säger då att hon inte såg något vapen vid någon del av färderna och inte i lägenheten heller, stryker hon under.

Kristina tillfrågas om hon känner någon person vid Janne Söderström. Hon säger då att hon känner en liten kille, som var bilhandlare på Skånegatan. Honom har hon träffat vid ett flertal tillfällen, bland annat två tillfällen under 1985. Hon har bland annat träffat honom hos Kicki Olofsson på Hägerstenvägen. Hon har aldrig vid något tillfälle hört Janne pratat om vapen med henne.

Kristina tillfrågas om hon känner Sigge Cedergren. Hon säger då att sedan

10 år, är de inte några goda vänner. Detta beroende på att då hennes före detta pojkvän och Kjelle Fernberg tjallade på varandra när de satt inne. Så något umgänge med Sigge Cedergren efter detta, har hon inte haft vid något tillfälle.

Kristina tillfrågas om vad hon gjorde den 28 februari 1986. Hon säger då att hon tillsammans med sin nuvarande pojkvän Bosse, hade varit hos Kia Sjöström i Aspudden. De hade därefter begivit sig till någonstans mellan Högdalen och Hudding, där de befunnit sig i Kias bil hela natten. Där hade de kört fast med bilen, så de inte kunde ta sig ifrån platsen.

F = Förhørsledare

E = Eriksson, Kristina

F. Ja Kristina, du har hört vad jag har dikterat in på bandet. Vill du ha bandet uppspelat eller godkänner du bandet som det är?

E. Jag godkänner det som det är.

F. Då avslutar vi förhöret klockan 13.15.

Heby den 3 oktober 1988

Ingvar Kjellvås/krinsp.

Stockholm

RK-A2

Krinsp Bengt Fredriksson

Mordet på Olof Palme

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

KD

10407-1-B

1988-10-28 GS

Plu
hård

Protokoll fört vid förhör med,

ERIKSSON, CHRISTINA Mimmi Helena,född 510701-0042.Bor c/o Ädel, Falkenberg, 740 45 Tärnsjö,tfn 0292-44025. Studerar för närvarande

vid Centralhögskolan i Heby.

Förhöret hållet 881028 i RK-A2:s lokaler

med början klockan 10.15.

Förhørsledare: krinsp Bengt Fredrikson

med biträde av krinsp Ola Ericson-Boija.

Förhörsvittne: Erikssons gode vän Bo

Jakobsson.

Eriksson underrättades före förhöret, om att hon skall höras, angående de detaljer hon känner till om spaningarna i mordet på Olof Palme.

F = Förhørsledare krinsp Bengt Fredrikson

~~XXXXXX Förhørsledare krinsp Ola Ericson-Boija XXXXX~~

E. = Eriksson, Christina

Eriksson uppger att hon fick reda på att Olof Palme mördats på morgonen den 1 mars 1986, hon befann sig då i en bil, tillsammans med Bo Jakobsson. Bilen hade körts fast i Högmora, som ligger i närheten av Högdalen och man hade varit tvungen att stanna kvar i bilen hela natten. Kvällen innan, alltså den 28.2.1986, hade hon och Jakobsson lånat bilen av Kia Sjöström "Norrlands-Kia". Hon kan inte redogöra exakt, för vad hon har tillbringat kvällen den 28:de, eftersom både hon och Jakobsson, pundade vid tillfället.

Eriksson kände sig lite chockad, när hon fick reda på att Palme var mördad, men i övrigt reagerade hon inte speciellt starkt för händelsen. Hon tänkte inte nämnvärt på den heller, förrän hon nån gång, en till två månader efter

Pom mordet åkte i en bil tillsammans med Kjelle Norlin och Harry Mikalina^{e/} ut till en adress i Rotebro.

Hon vet inte varifrån man utgick, vid färden mot Rotebro, hon minns dock att de åkte i en liten bil, troligen röd eller möjligen orange och Kjelle Norlin körde och Harry satt i framsätet och dirigerade vägen ut till Rotebro. Hon minns att det var tidigt en morgon och att avsikten med resan, var att Harry skulle hämta en revolver hos en kompis. Detta var ingen speciellt märkvärdig händelse för Eriksson i begynnelsen, hon har träffat och hört talas om ganska mycket revolverar i sin tid med det här umgänget. Detta som en förklaring till att hon inte tänkte speciellt mycket på detaljer om tid, färdväg eller så på vägen till Rotebro. Hon minns att de parkerade på en p-plats utanför ett loftgångshus och de går sedan in i ett loftgångshus. Hon kan inte ange adressen, men tror sig kunna peka ut huset, om hon kommer på platsen.

Från p-platsen gick de sedan uppför någon form av trappa, invid en mur och fram till det aktuella loftgångshuset. Hon vill minnas att man vid huset gick direkt in i en lägenhet, alltså inte via någon port eller loftgång. Hon är dock inte säker på dessa detaljer. På Harrys anvisningar, kom de så småningom in i en lägenhet, där det befann sig en kille, som dock inte presenterades för Eriksson på nåt vis. Lägenheten bestod av en hall, samt till höger ett kök och rakt fram från ytterdörren ett rum, vilket var lägenhetens enda rum.

Eftersom det var Harry som skulle göra någon form affär med lägenhetsinnehavaren, så föll det sig naturligt att Harry och denne, satte sig i köket och gjorde upp, medan Eriksson och Kjelle gick in i rummet. Eriksson behövde dessutom en sil och hon hade bett Kjelle att han skulle hjälpa henne med detta.

Rummet är möblerat med någon form av utdragbar dubbelsäng, varav den ena bädden verkar användas och den andra bädden verkar som den aldrig användes. I övrigt så finns det en byrå, nedanför fotänden på sängen, övriga möbler i rummet är uppställda eller verkar uppskjutna mot väggarna, på så sätt som att avsikten var att man skulle flytta ifrån lägenheten eller nåt liknande. Möblerna var också övertäckta med nån form av tyg. Fönstrena var fördragna med

någon form av gardiner och det sipprade endast in ett svagt morgonljus från fönsterna. Eriksson tyckte att rummet verkade väldigt mörkt och dystert, men kan ändå inte förklara varför man inte tände nån form av ljus inne i rummet. Hon försökte dock göra i ordning, så att hon kunde ta en sil, men av någon anledning så lyckades hon inte med detta. Hon kände ett väldigt obehag av att vara i lägenheten och detta var troligen en bidragande orsak. Kjelle verkade också lite orolig och hon upplevde det som att hon inte fick nån hjälp av honom heller.

På byrån vid sängens fotände, stod en billig ram i ungefär A4-format, i den ramen satt ett färgfoto av Olof Palme. Detta var ställt på ett sådant sätt att man omedelbart lade märke till fotografiet, dels för att det stod alldeles vid fotänden av sängen och dels för att allting övrigt i lägenheten verkade grått.

För att förtydliga vad hon menar, gör hon en skiss över rummet, där hon samtidigt berättar att när man har kommit in bara någon meter i rummet, så står sängen på tvären i rummet och byrån till höger mot väggen och sängen är framskjuten, alltså ganska fritt stående på golvet direkt mot byrån. Från sängen och fram till fönstret, så återstår två tredjedelar av rummet och hela denna del är således belamrad med möbler.

Beträffande fotografiet av Olof Palme, beskriver Eriksson det som att han var iklädd, troligen nån blå kostym, han sitter fotograferad från sidan och har troligen en ros i knapphålet. Bilden i ramen verkar vara ett riktigt kort, eventuellt kan det vara nån form av officiellt vykort eller liknande bilder, som brukar säljas till exempel på kungen och drottningen. Man får ett intryck av ett vackert komponerat kort och detta känns mycket malplacerat i detta rum.

Runt fotografiet fanns varken ljus eller någon annan utsmyckning.

Av någon anledning var Kjelle en kortare stund ute ur rummet och när han sedan kom in, frågade han Eriksson om hon hade sett fotografiet på byrån. Hon

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

1988-10-28 GS

10 sak

bekräftade detta och Kjelle viskade då och frågade om hon inte tyckte att lägenhetsinnehavaren, var väldigt lik nån speciell person. Eriksson svarade inte direkt på detta, utan kände sig lite frågande, om vad Kjelle menade. Kjelle fortsatte då och prata och viskade till Eriksson att lägenhetsinnehavarens hustru, hade till och med sagt åt honom att: "det var lika bra att han angav sig själv." Eriksson tyckte att det här var något mycket obehagligt påpekande från Kjelles sida och ville inte veta mer kring det här.

Händelserna i rummet, gjorde att hon kände ytterligare obehag, vilket resulterade i att hon definitivt inte kunde få i sig någon sil. Strax därefter lämnar Harry, Kjelle och Eriksson lägenheten. Hon tror att de då har varit där inne i trekvart till en timme. Vad hon minns, så har alla varit inne i lägenheten hela tiden. Det var Harry som gjorde tecken när han var klar med sin uppgörelse med lägenhetsinnehavaren och när de sedan kom ut till bilen, så visade Harry att han hade fått ett vapen. Han drog fram det ur jackan och Eriksson såg att det var av svart metall och att det var ett rullande magasin. Pipan var tio till femton centimeter lång.

De åkte sedan gemensamt in mot stan och Eriksson kan inte minnas vart eller vad som hände de närmaste timmarne efter detta.

Nästa minnesbild är från, troligen samma dags eftermiddag, då hon befinner sig i en bil, troligen Kjelle Johanssons bil på Läggestavägen, utanför dennes bostad. Då kommer en polisbil körande mot dem och Harry försvann omedelbart ut ur bilen och sprang in i en port. Eriksson och Kjelle Johansson sprang också ut och in i en annan port, eventuellt den där Kjelle bor. Hon kan inte minnas om Kjelle Norlin, var med vid detta tillfälle. Harry blev sedan gripen av poliserna och Eriksson vill minnas att hon och Kjelle Johansson, på nåt vis kom in i hans lägenhet.

Eriksson beskriver lägenhetsinnehavaren i Rotebro, som cirka 180 cm lång, smal kroppsbyggnad, mörk, 35 - 40 år gammal, smalt ansikte, relativt stor

näsa. Troligen nån liten hump på näsan, relativt höga kindknotor, mörka ögon okänd färg. Han gav ett något sydländskt intryck. På särskild fråga, uppger Eriksson att det i lägenheten i Rotebro, vad hon minns, inte fanns någonting som associerade till politik i lägenheten. Det fanns heller ingen annan typ av vapen eller verktyg för våldsanvändning, som hon såg.

Någon gång, troligen i augusti 1987, färdades Eriksson och Bo Jakobsson i Jakobssons Citroen vid Kungsholms Torg, då Eriksson plötsligt fick syn på mannen från Rotebro, denne kom gående på Hantverkargatans norra trottoar i riktning österut och hade sällskap med två yngre män. Eriksson skrek till Jakobsson att: "där är killen från lägenheten i Rotebro" och Jakobsson vände då bilen och körde i samma riktning som mannen gick. De körde förbi honom och parkerade bilen utanför advokat Bülows kontor på Hantverkargatan 7. Mannen hade dessför innan gått över till Hantverkargatans södra trottoar, tillsammans med de andra männen och försvann troligen in i en port, med något högre nummer än Bülows. Mannen var iklädd en blå jacka, typ vildmarksjacka med skärp eller nån form av snörning i midjan. Jackan gick ner över stussen. I övrigt hade han några jeansliknande byxor och nån form av bag över ena axeln. Han gick i vanlig promenadtakt.

F. Vet du vad jag har talat in på bandet?

E. Jaa.

F. Lite högre.

E. Jaa.

F. Har du några anmärkningar mot det?

E. Näe.

F. Är det som du upplever det hela och tycker du i såna fall att jag har fått med dina känslor i det här?

E. Jaa, det tycker jag.

F. Är det nånting du vill komplettera med?

E. Näe, inte just nu. Jag kan inte komma på nånting.

F. Har du diskuterat med någon, om den här händelsen?

E. Njaa, jag har pratat med Bosse idag. Om det här.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

1988-10-28 GS

10 sak

F. Ja, har du pratat med Harry eller har du pratat med nån annan?

E. Näe.

F. Inte med Lidingö-Kjelle?

E. Näe.

F. Inte med Kjelle Johan?

E. Näe.

F. Beror det på att du inte har vågat eller beror det på nåt annat skäl?

E. Ja, det beror på att min bedömning av det här, är att-, det här är sånt man inte pratar om. Och jag vet inte, förmodligen så är det väl samma sak med dom andra. Det-. Utav oss tre som var inblandade, så har vi aldrig diskuterat det här sinsemellan, efter det här.

F. På ditt sätt att redogöra det här, så har jag förstått att det finns ganska mycket saker i ditt levnadsmönster, som du menar att man inte diskuterar och sånt pratar du heller inte om, är det så?

E. Jaa.

F. Det är alltså saker som man pratar och vissa saker får man inte prata om?

E. Jaa, det är-, för ens eget bästa då.

F. Mm.

E. Som jag uppfattar det.

F. Och där är såna här saker, typ vapen och så vidare?

E. Ja, ja, ja-, vapen kan man väl snacka om så där-, sinsemellan det går väl, men just med den här prylen, den är så pass, så att det är-. På nåt sätt, så har vi-, så upplever jag det som att-. Jag har ju tänkt många gånger att jag borde ha pratat med-, både med Kjelle och med Harry om det här, men det liksom-, näe, näe, på nåt sätt så har jag suddat ut det för mig själv då.

F. Klockan är nu 12.25 och vi avslutar förhöret? Vill du ha bandet återuppspelat för dig?

E. Näe, det

Stockholm som ovan

Bengt Fredrikson/krinsp

Ola Ericson-Boija/krinsp.

Stockholm

02 Arbetsenhet*

A2

i grövre brottmål

07 Avsnitt

KD

08 Löpande nr

10407-1-D

03 Upprättat(d) av* telefon*
Ola Ericson Boija 792704 Fortsätt-
ningsblad Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)
Eriksson, Kristina09 Brott med vilket uppgiften hör samman*
Palme05 Förhörsprot 06 Promemoria Utskriftsdatum
881115

10 sak

P
Förevisade vapen den 28 okt 1988
vid förhör med Kristina Eriksson, 510701-0042.

Under förhör med Kristina Eriksson uppstod tveksamhet huruvida hon i sin utsaga redogjorde för en revolver eller en pistol.

Hon förevisades därför en tjänstepistol, Walter PP samt en revolverattrapp Reck-Mod GR 92, cal..380K. Revolvern avbildad i bilaga.

Utan tvekan fastslog Eriksson att det vapen hon avsåg var en revolver.

Eriksson uppgav att hon vid aktuellt observationstillfälle endast sett en del av revolvern.

Hon visade därför på den förevisade revolvern att hon sett pipan och ungefär halva kammarstycket medan resten doldes av kläder.

Det av Eriksson iakttagna utsnittet utgöres av linje A B i bilagan.

Eriksson tillade att det vapen hon sett hade liknande piplängd som det förevisade men var försett med ett kraftigare kammarstycke. Färgen var lika (svartanlöpt).

Förevisad revolverattrapp.

